

Złota Jesień

Październik nr 9 (28), wydanie autorskie-didżejskie

Co słyhać na warsztatach?

Jesień już ustroiła drzewa wokół naszych WTZ-ów w barwy rudo-złote, więc kolorowo jest i tak, jakby poetycznie. Często też ludziska, zmęczone siedzeniem przy komputerze lub pracą manualną, wychodzą sobie na ganek zaczerpnąć świeżego powietrza - a i pociągnąć czasem innego „powietrza” z fajeczki. :)

Czas biegnie do przodu, ciągnąc za sobą różne zmiany. I w naszej Gazetce następują niejaki zmiany. Bo zastój w żadnej dziedzinie nie jest dobry. Postanowiliśmy postawić na autorstwo i pozwolić innym wypowiedzieć się w pełni. Dlatego też, od czasu do czasu, będą pojawiały się nr autorskie. Czyli będą to nr w całości redagowane przez jednego danego autora-redaktora. Niniejszym, zapraszamy!

Tzn.

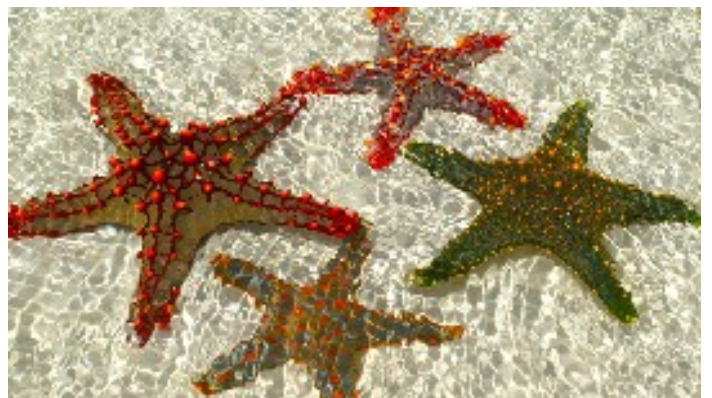
DJ Wojtek zaprasza!

Postać z WTZ-ów

Przyszedł czas, aby przedstawić w WTZ-owej galerii postaci – Agnieszkę Czerlunczakiewicz – drugą naszą rehabilitantkę, która, oprócz ćwiczeń, potrafi zająć się wszystkimi i wszystkim. Na warsztatach jest od ich początków. Właściwie można by rzec, że WTZ-y narodziły się wraz z nią.

Żywiółowa, wesola, zawsze chętna i do rozmowy i do śpiewania. Agnieszka, to taka matka-polka, która mając czwórkę własnych dzieci (Franek, najmłodszy synek – niebieskooki ulubieniec chyba wszystkich na WTZ-ach), tak jakoś naturalnie opiekuje się nami tutaj. Stale w ruchu. Ciągle czymś zaaferowana. A to może kawki komuś? A może coś do jedzonka? A to może wymyślimy coś nowego do wspólnej roboty: lepimy baranki czy jajeczka wielkanocne, nawlekamy różańce itp. Aga lubi też wszystko fotografować. Dlatego każde nasze wspólne wyjście (kulturalne lub zdrowotne) czy zabawa są udokumentowane dużą ilością zdjęć. Życzymy Agnieszce (i nam także) dużo powodów do takiego uśmiechu!

W 1967 roku, występuje po raz pierwszy na Krajowym Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu. W Koncercie Debiutów śpiewa piosenkę „Sosno”.

Karierą artystyczną Ireny zaczyna interesować się Telewizja Polska. Występuje w programie „Reminiscencje festiwalowe” z zespołem Alibabki, jako młody, ciekawy talent. Dzięki Mateuszowi Święcickiemu trafia do warszawskiego studia nagrań. Nagrywała w studiu przy Myśliwieckiej. Bardzo pomogły doświadczenia z pracy w gdańskim studiu. To była świetna baza zawodowa. Następnie Irena Jarocka otrzymuje Dyplom Zawodowej Piosenkarki wydany przez Ministerstwo Kultury i Sztuki.

Występ na VI Krajowym Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu w 1968 roku, i wyróżnienie za interpretację piosenki „Gondolierzy znad Wisły”, to jej pierwszy znaczący sukces. Od tamtej pory to ta piosenka stała się artystyczną wizytówką Ireny. Kolejny występ z tą piosenką, choć poza konkursem, w koncercie inauguracyjnym Międzynarodowy Festiwal Piosenki w Sopocie. Za ten utwór zdobywa także drugie miejsce w Telewizyjnej Giełdzie Piosenki.

Następnie Irena otrzymuje czteromiesięczne stypendium PAGART-u w Paryżu. Po długich wahaniach postanawia skorzystać z okazji, która może się nie powtórzyć. Współpracuje tam ze znanym piosenkarzem i autorem tekstów Jacques Dal'em. Irena pracuje bardzo dużo nad interpretacją tekstów, wymową języka francuskiego, dykcją, emisją głosu i

przygotowaniem piosenek do nagrań.

Po przesłuchaniu zostaje stypendystką w słynnej szkole wokalne przy paryskiej Olimpii, pod opieką artystyczną Bruno Coquatrix'a, dyrektora Olympii i legendy francuskiego show-biznesu. Ma miejsce premiera pierwszego we Francji singla nagranych dla firmy fonograficznej Philips z piosenkami „Il faut y croire” i „Tu me reviendras”.

Irena zostaje wezwana przez PAGART do realizacji uprzednio zaplanowanego tournée po Związku Radzieckim z programem „Melodie Przyjaciół”. Zyskuje tam powtórnie wdzięczne audytorium, gorącą sympatię i świetne recenzje.

W 1970 roku Irena odnosi wielki sukces na Międzynarodowym Festiwalu Piosenki w Rennes we Francji. Zdobywa trzy nagrody: Srebrnego Gronostaja (Silver Ermine), nagrodę Miasta Rennes, oraz nagrodę za interpretację piosenki „Et ce sera moi”. Występuje u boku takich gwiazd jak Marie Laforet, Mireille Mathieu, Rica Zarai, Enrico Macias. Wydanie drugiego singla we Francji z piosenkami „Tant que la barque va” i „Et ce sera moi”.

W ramach promocji płyty Irena koncertuje we Francji, Belgii. Jeździ do Szwajcarii, aby reklamować płytę w audycjach telewizyjnych i radiowych. Występy w kabarecie „Tsarewich”.

W 1971 roku, występy we Francji i krajach Europy zachodniej, a w 1972 roku Irena wraca do Polski ze stypendium we Francji.

W 1973 roku, wiosną Irena bierze ślub z Marianem Zacharewiczem. Jednym ze świadków jest Seweryn Krajewski.

Później realizacja programu telewizyjnego „Irena Jaročka zaprasza” w reżyserii Janusza Rzeszewskiego. Program wylansował piosenkę „Kocha się raz” i został sprzedany do siedmiu europejskich telewizji. Jak na tamte czasy był bardzo nowatorski. Sama go prowadziła, a regułą było wówczas prowadzenie takiego wydarzenia przez konferansjera, który towarzyszył gwiazdzie programu. Całość została zrealizowana kamerą filmową, dzięki czemu można było uzyskać żywszy obraz. To też było wtedy novum. „Irena Jaročka zaprasza” wykorzystane zostało jako hasło przewodnie na dużą trasę koncertową po Polsce. Skompletowała własny zespół, szybko pojawili się wokół niej kompozytorzy i zaczęły powstawać piosenki na płytę.

Po czym był występ na XI Krajowym Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu z piosenką „Śpiewam pod gołym niebem”, która zostaje warszawską piosenką roku.

Po Opolu, kolejny występ na Festiwalu Piosenki Żołnierskiej w Kołobrzegu z piosenką „Ballada o żołnierzu, któremu udało się powrócić”. Irena zdobywa dwie nagrody: Srebrny Pierścień oraz nagrodę ZBOWiD-u.

Kolejny występ poza konkursem z piosenką „Il faut y croire” na Międzynarodowym Festiwalu Piosenki w Sopocie. Irena zostaje Miss Obiektywu, nagroda przyznana przez festiwalowych fotoreporterów.

Po festiwalach w Polsce, kolejne występy we Francji w kabarecie „L'Etoile de Moscou” A potem występy w Sofii w Bułgarii, w programach dla tamtejszej telewizji. Po tych zagranicznych występach, wiele koncertów po Polsce, m. in. w klubie „Stodoła” w Warszawie, w Katowickim „Spodku” z okazji święta „Trybuny Robotniczej”. Udział w programie muzycznym o Gdańsku kręconym przez telewizję NRD. W Gdańsku powstaje pierwszy fan-club Ireny. Jego założycielem jest Paweł Wiliński. W 1974 roku, następuje premiera pierwszej płyty długogrającej „W cieniu dobrego drzewa”. Album ten pobił absolutny rekord sprzedaży - do końca roku sprzedało się prawie 100 tys. egzemplarzy.

Irena Jarocka zostaje reprezentantką firmy „Pronit” na Międzynarodowym Festiwalu Piosenki w Sopocie w konkursie o „Grand Prix de Disque”. z piosenkami „Wymyśliłam Cię” i „Słowo jedyne, Ty”. Zdobywa nagrodę publiczności, a piosenka

„Wymyśliłam Cię” zdobywa tytuł Przeboju Festiwalu i nagrodę „Głosu Wybrzeża” za piosenkę roku. A w konkursie popularności „Kuriera Polskiego”, zdobywa drugie miejsce, „Srebrny Gwóźdź” (po ex aequo Irenie Szewińskiej i piłkarzach). W plebiscycie „Muzykoramy” uzyskuje tytuł: „Ulubionej piosenkarki roku”.

W 1975 roku, następuje premiera pierwszego singla na rynku niemieckim pt. „Junge Liebe”. Piosenka staje się przebojem w RFN. Następuje wielka promocja singla we wszystkich mediach w Niemczech Zachodnich - występy w TV m.in. z

zespołem ABBA, Suzi Quatro, Udo Jurgensem. Po premierze pierwszego singla recital na Międzynarodowym Festiwalu Piosenki w Sopocie.

Sukces płyty „W cieniu dobrego drzewa”, która uzyskała status: „Złotej Płyty”, przyniósł już „lawinę” innych sukcesów. Zdobył drugą nagrodę na Coupe d'Europe Musicale w Villach w Austrii. Piosenka „Motylem jestem” zdobywa w Polsce tytuł Piosenki Roku. Irena występuje w Teatrze Telewizji w sztuce „Popiół i diament” Śpiewa w niej dwie niezapomniane melodie – „Chryzantemy złociste” oraz „Rozszumiały się wierzby płaczące”. Kolejny tytuł - w plebiscywie „Muzykoramy” z „Na przełaj” Irena zdobywa miano Piosenkarki Roku. Piosenka „Jeśli kochasz” zajmuje drugie miejsce w plebiscywie na przebój „Lata z radiem”. A piosenka „Motylem jestem” zostaje ogłoszona Przebojem Roku w plebiscywie wszystkich rozgłośni i słuchaczy. Irena ponownie zostaje Piosenkarką Roku w plebiscywie „Panoramy”. Po plebiscywie Panoramy wyjazd do Londynu na koncerty dla Polonii. Debiut na dużym ekranie - zagranie roli piosenkarki Ireny Orskiej w filmie fabularnym „Motylem jestem, czyli romans czterdziestolatka” Jerzego Gruzy. Bardzo sobie ceni tę pracę na planie, która przynosi z dnia na dzień nowe zadania.

Występ z krótkim recitalem na Międzynarodowym Festiwalu Piosenki w Sopocie z piosenkami: „Odplywają kawiarenki”, „Ne me quitte pas”, „Ramaja”. Nagranie i wydanie drugiego

longplaya: „Gondolierzy znad Wisły”, a w życiu prywatnym następuje przeprowadzka z Gdyni do Warszawy.

Jarocka bierze udział w wielu programach telewizyjnych: „Parada gwiazd”, „Co kto lubi”, „Dobry wieczór tu Łódź”, „Rewia Targowa”, „Telewizyjny Music-hall”, „Karnawałowe rytmy”, „Irena Jarocka i jej goście, czyli muzyczne życzenia noworoczne”, „Spotkanie z gwiazdą” Irena gościła Michel'a Delpech'a.

Kolejne trasy koncertowe w Niemczech i Portugalii, czy trasa koncertowa po 15-stu miastach Czechosłowacji z grupą Karela Wagnera i Haną Zagorową. Uczestniczy również w kilku programach telewizyjnych w Czechosłowacji. W plebiscywie „Panoramy” i Krajowej Agencji Wydawniczej Irena uzyskuje miano Piosenkarki Roku. Nagrania radiowe i telewizyjne w RFN i NRD. Piosenka „Odplywają kawiarenki” uzyskuje miano Przeboju Roku.

Niestety, następuje nieszczęśliwy wypadek samochodowy, po nim długi pobyt w szpitalu i rehabilitacja.

Występ w programie telewizyjnym w „Musica aus Welt” z Krzysztofem Krawczykiem i zespołem 2+1 oraz innych programach telewizyjnych w Pradze, Bratysławie, Hamburgu, Bremen, Koln. A następnie wyjazd do USA na trasę koncertową „Podwieczorku przy mikrofonie”. Piosenka „By coś zostało z tych dni” zajmuje drugie miejsce w plebiscywie na przebój roku.

Wydanie przez wytwórnię Wifon kasety „Złote Przeboje”. Przyznanie Złotej Płyty za longplay „Gondolierzy znad Wisły”. Nagranie kolejnego longplay'a „Wigilijne życzenia”. Płyta zawiera dwanaście współczesnych pastorałek napisanych

specjalnie dla Ireny przez znanych czołowych kompozytorów.

Następnie Irena rozpoczęła studia w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej na Wydziale Pedagogicznym. Zajęcia odbywają się raz w tygodniu, więc w każdy poniedziałek jeździ do Gdańska. Solfeż, harmonia, fortepian, gitara, dyrygowanie. Przedmiotów jest oczywiście znacznie więcej”.

Irena Jarocka wyspiewała nagrodę dla „Balady o żołnierzu, któremu udało się powrócić”.

Seria występów: Występ poza konkursem na Międzynarodowym Festiwalu Interwizji w Sopocie z piosenką „Mój słodki Charlie” i „Nie wiadomo który dzień”. Występ na Międzynarodowym Festiwalu Piosenki w Dreźnie w NRD. Za interpretację piosenki „Mój słodki Charlie” Irena zdobywa drugą nagrodę. Liczne koncerty w Portugalii, Finlandii (w programie telewizji fińskiej z okazji Dni Polskich w Finlandii), Czechosłowacji (gościnnie występ na Festiwalu „Decinska Kotva”) i Niemczech. Nagranie kolejnego longplaya „Być narzeczoną Twą”.

W 1980 roku, trasa po USA z programem składankowym.....Nagrania radiowe i telewizyjne oraz koncerty w NRD i Czechosłowacji....Duża trasa koncertowa po ZSRR.....Koncert w teatrze Buffo w Warszawie połączony z przyznaniem Złotej Płyty za longplay „Być narzeczoną twą”. Współpraca z zespołem Exodus - nagranie dwóch utworów „Jednodniowe obietnice” oraz „Ześlij mi”. „Nagrywała jeszcze z grupą Rama 111, to już był stricte jazzowy zespół. Nagrali m. in. piosenkę „Wspomnij mnie”. Przed

wszystkim jednak występowała z różnymi orkiestrami, m in. big - bandami Wiesława Pieregórki i Zbigniewa Górnego”.

W 1981 roku, trasa koncertowa po USA i Kanadzie z widowiskiem pt. „Bądźmy wszyscy dobrej myśli”. Udział w telewizyjnym programie satyryczno-muzycznym „O paniach dla pań”.

Gościnnie występ na Festiwalu Piosenki w Zielonej Górze....Nagranie recitalu telewizyjnego „Nahorny + 1” z piosenkami francuskimi....Nagranie singla z zespołem „Budka suflera” – „To za mało”. Singiel został wydany przez firmę Tonpress....Kolejne trasy koncertowe w ZSRR, Czechosłowacji.....Nagranie płyty - albumu „Irena Jarocka I”. Longplay wydany został przez wytwórnię Pronit....Udział w spektaklu „Pozłacany warkocz”, w którym Irena zaśpiewała dwie piosenki Katarzyny Gaertner – „List” oraz „Blondyny”.....W ramach imprez towarzyszących festiwalowi w Opolu Irena wystąpiła z recitalem w Teatrze im. J. Kochanowskiego.....Ponowny wyjazd do USA na koncerty do klubu „Skyline”.

W 1983 roku urodzenie córki, Moniki. Koncerty w USA oraz w Polsce, Czechosłowacji, Niemczech. Irena gościem festiwalu piosenki na Kubie w Varadero. Udział w okazjonalnych programach TVP, nagrania radiowe, występ w sylwestrowym programie telewizyjnym z piosenką „Bliski sercu dzień”. Piosenka „Beatlemania story”, kolejnym przebojem. Zajmuje pierwsze miejsca na listach przebojów. Występy w wielu programach telewizyjnych m. in. „Muzyczny toast czyli pejzaż piosenką malowany”, „Piosenki Jarosława Kukulskiego”, „Uwaga debiut”, własny recital

televizyjny „Znowu nad morzem”. Udział w wielkim koncercie „W darze serca”, który odbył się w Teatrze Wielkim w Łodzi. Dochód z koncertu przeznaczony był na budowę szpitala – pomnika „Centrum Zdrowia Matki Polki”.

W 1985 roku, występy w klubach polonijnych USA - w Chicago, Nowym Jorku.....Realizacja programu telewizyjnego pt. „Największe przeboje Ireny Jarockiej”....Występy we Włoszech, ZSRR i Kanadzie. W 1987 roku, wydanie nowej płyty – albumu „Irena Jarocka II”.

W 1988 roku, kameralne recitale z

Włodzimierzem Nahornym „Listy nienapisane”, który uznano za najlepszy program 1988 roku, na Festiwalu Polskich Programów Estradowych w Rzeszowie. Premiera longplaya „Smerfy” wyprodukowanego przez Karla Wagnera dla firmy płytowej „Supraphon” z udziałem polskich artystów. Występ w programie kręconym w telewizji warszawskiej pt. „Smerfolandia”.

W 1990 roku, pożegnalna trasa w Polsce - „Listy nienapisane”. Koncert towarzyszący XXVII Krajowemu Festiwalowi Piosenki Polskiej w Opolu. Występ na Festiwalu Piosenki w Zielonej Górze i wyjazd do USA na dwa lata (Morgantown, WV). Współpraca z organizacją „Women Across Cultures”. W 1992 roku, wydanie płyty kompaktowej - „My French Favorites”, nagranej z Włodzimierzem Nahornym. Koncerty w Kanadzie z programem Wojciecha Młynarskiego- Toronto, London, Windsor, Niagara Falls, Ottawa, Montreal. Koncerty w USA- Passaic, Boston, Webster, Baltimore, Atlanta. Zwiedzanie kolejnych miejscowości- Nowy Jork- NY, Charlotte, Smoky Mountains - NC, Toronto, Niagara Falls- Kanada, Seneca Rocks, New River - Appalachian Mountains - WV, Boston- MA.

W 1997 roku, udział w programie telewizyjnym „Spotkania z gwiazdami - Irena Jarocka”..... Nowa piosenka „Kabała z siedmiu kart” trafia na czołówkę listy przebojów. W 1998 roku, w serii Złota Kolekcja POMATON-u ukazują się płyta i kasetka Ireny „Odpywają kawiarenki”. Premiera programu telewizyjnego „Jestem Irena Jarocka”. Ponowne koncerty w USA i Kanadzie. Irena wykonuje światowe standardy przy akompaniamencie Wandy Żukowskiej w amerykańskim klubie The Eighth Step Upstairs w Albany, NY, Allentown, Bridgeport, Wallington, Pittsburgh, Washington. W 2000 roku, prapremiera sceniczna sztuki Sławomira Mrożka „Piękny widok” (A beautiful view) w Teatrze Polskim w Waszyngtonie. Irena zagrała w tym spektaklu jedną z dwóch głównych ról. Koncerty: Anchorage, Yorba-Linda, San Diego, Pittsburgh, Reading, Irvington, Washington, Passaic, New Britain, Ft. Lauderdale.

W 2001 roku, premiera płyty „Mój wielki sen”.....Koncert promocyjny w Warszawie w Sali im. W. Lutosławskiego. Trasa koncertowa po Polsce promująca nową płytę. Koncerty w Niemczech, Kanadzie, USA.

W 2004 roku, Irena Jarocka została

współzałożycielką fundacji Poland-USA Promotion, która powstała we współpracy z Polską Agencją Informacji i Inwestycji Zagranicznych. Fundacja rozpoczyna swoją działalność prezentując wystawę promującą Polskę w największych miastach USA. Wycieczka do Chin i Korei. Premiera płyty z kolędami - składanki najślynniejszych kolęd świata. Koncerty w Polsce i promocja płyty z kolędami. Śpiewanie w Rzymie kolęd dla Ojca Świętego Jana Pawła II wraz audiencją i wręczeniem nowej płyty „Kolędy bez granic”. W 2005 roku, nagrania w Blue - Moon Studio u Ilony Wiczorek koło Los Angeles w Kalifornii. Letnia trasa koncertowa w Polsce. Na rynku ukazują się dwie składanki z przebojami Ireny: „Moje złote przeboje” i „Piosenki o miłości”.

W 2007 roku wydanie autobiografii Ireny pod tytułem „Motylem jestem, czyli piosenka o mnie samej”. Kilkadziesiąt koncertów w Polsce. W 2008 roku, występ Ireny na festiwalu w Opolu po 15 latach przerwy. Premiera płyty „Małe rzeczy”, będącą efektem współpracy dwóch pokoleń twórców.

Irena Jarocka znana jest z występów scenicznych pełnych dynamiki, energii i bliskiego kontaktu z publicznością. Na koncertach śpiewa utwory w 8 językach, w różnych stylach: od popu, przez rock, country, french chanson, broadway aż po jazz. Irena Jarocka, to osoba przepełniona zaraźliwą radością życia. Dzieli się nią nieprzerwanie ze swoją publicznością. Kto choć raz był na jej koncercie, ten o tym wie...

Wojciech Land

ODPŁYWAJĄ KAWIARENKI

A kiedy już przyjdzie czas, pełne po brzegi są kawiarenki.

*Pod okna ich, pełne gwiazd,
gdzieś w zakamarki wielkich miast ciągnie nas.*

*Kawiarenki, na, na, na, kawiarenki na, na, na
Małe tak, że zaledwieś wszedł, znizasz głos
aż po szept.*

*Mimochodem, kamien w wodę,
wpadnie coś z bardzo wielkich spraw
w czarną toń małych kaw.*

*Kawiarenki na, na, na, kawiarenki na, na, na
Z cienia w pół i ze światła w pół ty i ja, i nasz stół*

*Za witrażem szklanych marzeń ledwo świat
poznajemy już, choć jest tuż.*

*Miejsc wkoło nas coraz mniej,
już dymi z okien złotym obłokiem
I barman już woła:*

„Hej ! Już kawiarenka rusza w rejs, wielki rejs”

*Kawiarenki na, na, na kawiarenki na, na, na
Stolik nasz w nieważkości lamp krąży tu, krąży tam.*

*Filiżanki - białe ptaki -leczą wprost
w kolorowy dym,
płyną w nim, giną w nim.*

*Pan i pani zaszeptani, któż to wie,
gdzie naprawdę są,
ona z nim i on z nią.*

*Kawiarenki, kawiarenki,
porwą gdzieś w siódme niebo aż stolik nasz*

Jesienna zaduma nad światem...

Wydawca: Warsztat Terapii Zajęciowej "Klika "

Redaktor: Elżbieta Boduch

Os. Złotej Jesieni 9, 31-831 Kraków tel.012 3953329

ebzaba@poczta.fm

www.klika.org

Współpracownicy pilnie poszukiwani

Konto: DnB NORD 89 1370 1372 0000 1701 5011 6100

